

Krabben en kreeften in de krant

Vorig jaar stond er tenminste drie keer een foto in de Telstar van een krab of kreeft, die in de gemeente Pijnacker-Nootdorp was gevonden. Het is nogal bevreemdend om deze dieren in het binnenland te zien rondwandelen op straat, want voor je gevoel horen krabben en kreeften thuis in het zoute water van de zee. Tegenwoordig komen in Nederland echter een aantal, al dan niet opzettelijk geïntroduceerde soorten kreeftachtige dieren voor, die in zoet water leven en daardoor juist in het binnenland kunnen worden aangetroffen.

Rode Amerikaanse rivierkreeft (foto: Bram Koese)

Op één van de foto's stond een krab, die in Emerald is gefotografeerd. Dat moet wel een Chinese wolhandkrab (*Eriocheir sinensis*) zijn geweest, want in ons land is dat de enige krabbensoort die in zoetwater leeft. Deze krabben zijn op een aantal plaatsen in het land erg talrijk, tot verdriet van vissers, want ze vernielen netten en eten aas van de hengels. Zoals de meeste kreeftachtige dieren eten Chinese wolhandkrabben zowel plantaardig als dierlijk voedsel.

Op een andere foto was een rode Amerikaanse rivierkreeft (*Procambarus clarkii*) afgebeeld, die men in Nootdorp tegen het lijf was gelopen. Dat is één van de zeven soorten exotische rivierkreeften, die tot op heden in Nederland zijn gevonden. Aanvankelijk leefde in ons land alleen de Europese zoetwaterkreeft (*Astacus astacus*), maar die is inmiddels vrijwel uitgestorven door een schimmelziekte, die tezamen met de nieuwe kreeftensoorten is geïntroduceerd.

Bij Naturalis wordt de verspreiding van de exotische zoetwaterkreeften onderzocht. Waarnemingen van deze dieren (bij voorkeur voorzien van foto) kunnen worden opgestuurd naar eis@naturalis.nl.

De krabben en kreeften, die in de Telstar stonden, zijn allemaal op het land gevonden. Het is niet ongebruikelijk dat deze dieren het water uitgaan, want ze leven afwisselend in het water en op het land, net als kikkers. Vaak wonen zoetwaterkreeften in holletjes in de oever. Als het waterpeil van de sloot verandert of als de sloten worden geschoond, zijn de dieren soms genoodzaakt om een andere schuilplaats op te zoeken. Dat kan leiden tot wandelingen over straat en de kans dat ze gezien worden neemt dan flink toe.

Caroline Elfferich, Juni 2008